

KERTVÁROSI Krónika

Az Újpest-Kertvárosi Szent István Plébánia lapja
XXI. évfolyam 9. szám • 2016. december

A TARTALOMBÓL: Mikulás jött a templomba! | Karácsonyék – száz éve és most | „Hogy Istennek tetsző módon neveljük a gyermekeket...”

LELKIPÁSZTORI KÖSZÖNTŐ

Velünk az Isten

Kedves Olvasó!

Bármilyen utazásra is indulunk, nagyobb biztonsággal tesszük, ha tudjuk, ki lesz az útitársunk. Nem mindegy, kivel megyünk az úton, a zárandokúton, vagy ki ül mellettünk a buszon, a villamoson, a vonaton vagy éppen az autóban. Természetesen az sem mindegy, ki van velünk a lakásban, a házban, ahol élünk és amit otthonnak tekintünk. A lakás, a ház látszólag nem az úton levés része, de ne felejtjük el, hogy mindig úton vagyunk! Még ha ez nem is tudatos, akkor is így van. Úton vagyunk a Végző felé, a Beteljesedés felé, aki ugyanakkor maga is elkísér minket és velünk van. Micsoda furcsa gondolat! Velünk van és mégis felé tartunk... Igen, és éppen ezért könnyebb embertársainkkal együtt lenni egy családban, egy közösségben. Könnyebb együtt élni, mert Ő érezhe-

tően és tapasztalhatóan megmutatja Önmagát, segít, bátorít és ígéretei beteljesednek. Velünk van, akire szívünk legmélyén vágyakozunk. Velünk van, aki bennünk és

...az Emmánuel nevet adják neki,
ami azt jelenti: „Velünk az Isten”.

(Mt 1, 23)

általunk él és teszi nap mint nap a csodáit. Meddig ment el a mi kapcsolatunkban? A végsőkéig. Mi a határ? Emberré lett, közel jött hozzánk, de sokan nem ismerték fel. Minket mi segít a felismerésben? A várakozás, a szegénység és a titok, ez mind segít nekünk a bennünk és általunk való jelenlétben. Ha már jelenlétét tapasztaltuk, akkor bátran mondhatjuk: felismertem. Felismertem, mert az értelemmel, a Szentírás által és a világunkban mindannyiunk számára felismerhető. Felismerhető, mert „Velünk az Isten”.

Áldott, békés ka-

racsonyt és boldog új évet kívánok!

István atya

A jászol egyszerűsége

Jó pár évvel ezelőtt egy rádiós szerkesztővel az együgyűségről vitatkoztunk. Engem teljesen megdöbbentett az a gondolata, miszerint leginkább pozitív oldala van az együgyűségnek – vagy ahogy ő fogalmazott: létezik szent együgyűség. Ez egyrészt ijesztő példája volt annak, hogy mi, katolikusok lelkesedésünkben időnként gyakorlatilag bármi elé oda tudjuk ragasztani a szent jelzőt, akaratlanul is jelentősen csökkentve ezzel a valóban szent dolgok súlyát és jelentősen erodálva a szakramentumot. Másrészt a reformátor Husz János – akinek e szállóige megfogalmazását tulajdonítják – aligha arra gondolt, hogy együgyűnek, butának lenni üdvös dolog. Én akkor is és most is amellet érvelek: körültekintőnek kell lenni, a világot, a feladatainkat és a kérdéseket a maguk összetettségében kell szemlélni, vizsgálni. Művelnünk kell magunkat, és másokat is erre biztatni. Formálnunk kell a személyiségünket, növekednünk kell, okosan megválogatva a lelki és szellemi táplálékot. Egy jó sajtótermék, egy jó médium is ezeket a célokat szolgálja.

Karácsony közeledtével egy másik fogalom középpontba állítását javaslom: az egyszerűségét. Noha ezt is könnyen félre lehet értelmezni, a földre lépő Isten ebben is megmutatja nekünk az utat: a szent család, vagy épp maga „a” gyermek véletlenül sem volt együgyű, a születés körülményei azonban mind egyszerűek voltak. Tiszták. Szépek. A betlehemi istálló egyszerűsége, a jászol és a Mária által belefektetett gyermek egyszerű tisztasága emelhet fel bennünket. A sokat kárhoztatott mai kor, a materialista szemléletet magára öltő világ, emberi kapcsolataink, közösségi létünk mind-mind akkor szépülhet meg, ha van alázatunk megmerítkezni a betlehemi jászol világának egyszerűségeiben.

Azt hiszem – vagy másképp: hiszem azt –, hogy így énekelhetjük majd el őszintén mindkét sort: „Fel, nagy örömrre, ma született...!”, „...és mosolygón fölfogod, könnyemet, amit hozok ajándékul jászolodnak trónusához én.”

Az ünnep kulisszái, a kivilágított, feldíszített fák, a szépen terített karácsonyi asztal, a családi látogatások, a misék előtti és utáni találkozások a maguk tiszta szépségében kínálják majd a beszélgetés alkalmait. S miközben áldott ünnepet kívánunk majd egymásnak, ne feledjük el a lélektől lélekig ható beszélgetés jelentőségét! Párbeszédre van szükségünk, ha kezelni szeretnénk konfliktusainkat: a bezárkózó ember magára marad terheivel. Beszélgetésekre van szükségünk, őszinte, tiszta, nem mesterkél, hanem egyszerű beszélgetésekre – nekünk és a nagyvilágnak. És szükségünk van arra, hogy párbeszédben legyünk azzal, aki értünk eljött a földre és vállalta az emberi lét minden kihívását, hogy minden, ami körülöttünk van, beszélhesen Róla. Isten belépett az életünkbe.

Minden adventben elolvasom Fekete István Roráte című novelláját, amiben az író olyan szépen festi le a hajnali szentmisére igyekvő falu népét, amely „bekúszik a templomba s megnyugszik. Suttog egy kicsit, vár, s amikor már a gyertyák lángja is meggyúlik a várakozástól, felkiált az időtlen vágy: Harmatozzatok, égi Magasok!” A templomban alkalmunk van megnyugodni és arra is, hogy a pislákoló gyertyák fényében felkiáltssanak a bennünk élő időtlen vágyak. A jó hír az, hogy Betlehem óta ezekre megnyugtató választ kapunk. Most az a feladatunk, hogy ezt a jó hírt, karácsony örömét a templomból kilépve is hirdessük!

Vágvölgyi Gergely

„Fel, nagy örömrre, ma született...!”

A Kertvárosi Krónika alkotó közössége szeretettel kíván minden olvasónak kegyelemteljes, áldott karácsonyt és békés, boldog új esztendő!

Szándékaink szerint a Krónika igazi közösségi lapként szolgálja az Újpest-Kertvárosi Szent István Plébánia híveit. Ahhoz, hogy a lap hónapról hónapra megjelenjen, sokak segítőkészsége volt szükséges 2016-ban is. Az idei évben 134 cikk mellett számos felhívás, tájékoztatás és fénykép jelent meg lapunkban. A kultúra szolgálatában igyekeztünk minden lapszámunkban az időszakhoz illő verseket is elhelyezni. Köszönetet mondunk mindazoknak, akik megtiszteltek minket írásaikkal, gondolataikkal: Bata László, Belláné Ica, Bíró Boti és Réka, Buderer Erika, Csambalik László, Dalmadi Balázs, Dalmadiné Kiss Borbála, Endrődi Mónika, Ercsey Dániel, Faragó

Ákos, Faragó András, dr. Faragó István, Faragó Renáta, ifj. Ferencz Gyula, Ferencz Kata, dr. Gerber Alajos és Márta, Gersei Kata, Gersei Luca, Hábelné Hajdani Bernadett, dr. Hollósy Ferenc, Horváth István, Horváthné Kati, Ipacs Zsuzsanna ACR, Kármán Vera, Kerek István, Kovács Fruzsina, Körmendy Kinga, dr. Kőrös András, Lente Lívია, Nagy Balázs, Parizán Klári, Szilvácsku Zsolt, Szűcs Marcsi és Sanyi, Tajti Márk, Tóth Boldizsár, Tóth Márton, Vágvölgyi Gergely, Valkóczi Gergő, Valkóczi Rita és Anna, Valkócziné Mihály Emese és Vass Bence cikkeiket olvashattuk.

Köszönetet mondunk a lektorálásért Tajti Róbertnek és Kerek Istvánnak, a tipográfiai munkáért Valkóczi Józsefnek!

Maradjunk közösségben 2017-ben is!

Az élet szerzője

December hónapban ünnepeljük Szent János evangélistát, s annak a műnek megszületését, mely egy kicsit más nézőpontból tekint Jézusra és az Ő működésére, mint a másik három evangélium. Ez az eltérés a szinoptikusoktól már a mű elején feltűnik. Máté Jézus családfájával, Márk Keresztelő Szent Jánossal, Lukács pedig egy személyes bevezetővel kezdi meg az írást, János azonban egy hosszú himnusszal, mely Krisztus örök létezését, az Igét mutatja be, amely kezdettől fogva van. Ennek a himnusznak egy ősbibb formája már a negyedik evangélium keletkezése előtt ismert volt, s kibővítésével, valamint az evangéliumba való beépítése által a szerző Jézus történetének és személyének egyetemes hatását nyomatékosítja.

János a „csoda” helyett a „jel” szót használja, ami tulajdonképpen utalhat az Isten gondviselésének és országának már itt a földön való jelenlétére. Az evangélium 6. fejezetében a zsidók felteszik a kérdést Jézusnak: „Milyen jelet

viszel végbe, hogy lássuk és higgyünk neked?”. Ő pedig válaszul saját magát, mint az élet kenyerét mutatja be, amivel ha táplálkozunk, soha nem éhezünk és nem szomjazunk meg többé. Jézus az élet kenyere, tehát az élet ura is, aki – ahogy a himnuszban olvashatjuk – kezdettől fogva létezik. Ő az, akiről az Apostolok Cselekedeteiben írva van: „az élet szerzőjét pedig megölték”.

Az élet jelének első megtapasztalása pedig az anyaméhben fogant magzat, akinek világra jövetelére hosszú ideig várni kell. Így jutunk el advent időszaka után a karácsonyhoz, mely az Életet Fenntartó születésének az ünnepe. A liturgikus év folyamatos, évről évre történő megújulást kíván tőlünk azáltal, hogy ezzel a várakozással és születéssel kezdődik. S ez az első születésünk teszi lehetővé, hogy majd Szent János evangélista nyomdokaiba lépve megszülessünk az örök világosságba is.

Faragó András

Plébániánk támogatása

Szeretettel emlékeztetem a kedves testvéreket, hogy december hónapban lehetőség van még az idei „egyházi adó” (önkéntes hozzájárulás) rendezésére, befizetésére. Hazánkban a római katolikus plébániák nem kapnak sem egyházi, sem állami normatív támogatást, hanem a plébániához tartozó hívek tartják fenn anyagi hozzájárulásukkal. Bár a mértéke az ajánlás mellett is önkéntes, de a plébánia ilyen módon történő támogatása, megsegítése lelkiismeretben kötelező. A püspöki kar ajánlása

szerint a hozzájárulás mértéke az éves nettó jövedelem 1%-a. A perselyadomány is az egyházközség életét és működését támogatja és biztosítja, de az név nélküli adomány. A jó Isten természetesen látja a perselybe adakozó nagylelkűségét, tudja, ki hogyan, milyen mértékben és formában járul hozzá az anyagiakhoz. Az „egyházi adó” befizetése névvel, lakcímmel történik. Ennyiben személyes tanúsítása az egyházközség iránt érzett szeretetnek és felelősségnek. Az egyházi adó befizethető banki

átutalással, valamint készpénzben is a plébániai irodában. Több olyan testvér van a közösségünkben, akik havi banki átutalással intézik az önkéntes hozzájárulás befizetését, hogy ne „kelljen” év végén nagyobb összeget kiadniuk. Hálásan köszönöm a kedves testvéreknek, hogy az egyházi adó rendszeres fizetésével is támogatják templomunk és plébániánk működését és fenntartását. A jó Isten fizesse meg százszorosán mindenki adományát!

István atya

Sikeres adománygyűjtés

Kedves Testvérek

Nagy hálával a szívünkben mondunk köszönetet mindazoknak, akik a cipősdoboz-akcióhoz hozzájárultak adományukkal. Számunkra is nagy öröm volt látni, hogyan mozdult meg a plébánia közössége egyetlen felhívásra. A fényképen látszik nagylelkűségetek gyümölcse. (Néhányan javasolták, hogy esetleg ennek lehetne folytatása, akár állandó kapcsolatot fenntartva Pócspetri plébániájával.) Még egyszer nagyon köszönjük a megajándékozottak nevében!

Kármán Vera

Advent

Advent első vasárnapjával új egyházi évet kezdtünk. Elnevezése a latin „adventus” szóból származik, melynek jelentése: eljövétel. Adventkor az Úr eljövételére („*adventus Domini*”), a Messiás megszületésére és Krisztus második eljövételére várakozunk. A várakozás ideje a befelé fordulásról, a lelki felkészülésről, a böjtről és a bűnbánatról szól, hogy méltóképpen készülhessünk fel az Úr megtestesülése misztériumának megünneplésére karácsonykor. Az adventi készületi időszak elnevezése régi magyar szóval újrjövét vagy kisböjt, a karácsonyi ünnepekör eleme. A karácsony első napját megelőző negyedik vasárnap (Szent András apostol napjához – november 30. – legközelebb eső vasárnap) veszi kezdetét, és karácsony szenteste, Krisztus születésének napján ér véget. Maga a karácsonyi ünnepekör egészen vízkeresztig (január 6.), azaz Jézus megkeresztelkedésének emléknapjáig (Epifánia = megjelenés) tart.

A keresztények kezdetben csak egy adventi vasárnapot ünnepeltek. A 7. században Nagy Szent Gergely pápa négyben határozta meg az adventi vasárnapok számát. Az adventi időszak megünneplését 1570-ben V. Pius pápa tette kötelezővé az egész egyházban. A készületi idő első vasárnapja mindig november 27. és december 3. közé esik, míg a negyedik, utolsó vasárnapja december 18. és december 24. közé.

Advent idején a hívő ember megbánja bűneit, szentgyónást végez, az összeszedettség és a fegyelem erényét igyekszik gyakorolni. Erre jó lehetőséget kínálnak az adventi hétköznapok hajnali szentmiséin (roráté) való aktív részvétel, melyen „ó” felkiáltással kezdődő gregorián dalokat (ó-antifónák) éneklünk, például: „*Ó, Bölcsesség! Ki a Fölségesnek szájából származol, ki a mindenséget egyik végétől másikig erősen átfogod, és jóságosan el is rendezed: jöjj el, és taníts meg minket az okosság útjaira!*”

E szertartásokon különös hangsúlyt kap Szűz Mária tisztelete és a karácsonyi várakozás. A templomi oltár a harmadik vasárnap kivételével az egész időszakban dísztelen, az orgona szerepe pedig az énekek kíséretére korlátozódik.

Adventkor szokás koszorút készíteni. Az első adventi koszorút állítólag egy Johann H. Wichern nevű német evangélikus lelkész készítette 1839-ben. Egy felfüggesztett székérkerékre 24 gyertyát helyezett, melyek közül minden nap egyet többet gyújtott meg karácsonyig.

Ma az adventi koszorú általában fenyőágból készített kör alakú koszorú, melyet négy gyertyával díszítünk. A koszorú általában különböző örökzöldekből készül, jelezvén az élet folytonosságát és a halhatatlanságot. A különböző örökzöldek külön-külön is más jelentéssel bírnak: a fenyő, tiszafa a halhatatlanság szimbólumai; a cédrus erőt és gyógyulást jelent; a babér a szenvedés és üldözöttség feletti győzelmet jelképezi. A koszorú szúrós levelei a töviskoszorúra emlékeztetnek, míg a kör alakú koszorú a lélek halhatatlanságát és az örök Krisztust szimbolizálja. A

koszorút díszítő fenyőtobozok, dió, makkok az életre és a feltámadásra utalnak.

A gyertyák színe a koszorún a hagyomány szerint a bűnbánat színét jelképező lila, kivéve a harmadik vasárnapra jutót, amely rózsaszín, mert ez az öröm vasárnapja. A gyertyákat vasárnaponként (vagy előző este szombaton) gyújtják meg, minden alkalommal eggyel többet. A világító gyertyák számának növekedése a növekvő fényt, az ünnep kiteljesedését szimbolizálja, melyet Isten Jézusban ad a rá várakozónak karácsonykor. Advent negyedik vasárnapján már mind a négy gyertya ég a koszorún.

Minden gyertya egy fogalmat szimbolizál: 1. hit, 2. remény, 3. öröm, 4. szeretet. A gyertyák nemcsak a vasárnapok számát jelzik, hanem fogalmat, személyt, közösséget is jelentenek. Az első gyertya a hitet jelképezi. Isten Ádámnak és Évának elsőként ígért megváltást. A második gyertya a remény jelképe. Isten megígérte a zsidóknak, hogy a Megváltó közülük származik. A harmadik gyertya az öröm jelképe. Szűz Mária fogant és fiút szült. Megszületett a Messiás, örvendezzünk! Ezért rózsaszínű a gyertya. A negyedik gyertya az önzetlen szeretet jelképe. Keresztelő Szent János Krisztus – az önzetlen szeretet megtestesítője – eljövételét hirdette az embereknek.

A gyerekek kedvence az adventi naptár, amelyen 24 nap (ajtó) van feltüntetve, és minden nap meg kell nyitni egyet december 1-től karácsonyig, ezek 24 kis meglepetést rejtegetnek. Ez a hagyomány állítólag az 1800-as évekből, Németországból származik, és egy édesanyához kötődik, akinek kisfia, Gerhard már hetekkel az ünnep előtt türelmetlenkedett, és már nagyon várta a karácsonyi ajándékokat. Az édesanya ezért egy meglepő játékot talált ki gyermeke számára: egy kemény papírlapot huszonnégy részre osztott, és mindegyik részre rátűzött egy-egy darab csokoládét, majd megengedte, hogy a gyermek minden este megegyen egyet-egyet közülük. Mikor a kisfiú felnőtt, nem felejtette el édesanyja meglepetését, és üzleti vállalkozásba kezdett. Olyan naptárt szerkesztett, amelyen huszonnégy ablakocska mögé egy-egy darab csokoládét vagy cukorkát rejtett el, s ezek csak a spaletták kinyitása után váltak láthatóvá. Ennek a hagyománynak az ötletes kiterjesztésével találkozhatunk a budapesti Vörösmarty téren, ahol évről évre ünnepélyes keretek között fedik fel a Gerbeaud-ház ablakainak spalettái mögött rejtőző képet, napról napra mindig egy újabbat. A hagyományos adventi naptárak bibliai idézeteket és vallási témájú képeket tartalmaznak.

IRODALOM:

- Magyar katolikus lexikon
- Múlt-Kor, Harangzúgás jelezte az adventi időszak kezdetét. 2009. nov. 29-ei szám.
- Tarr Dániel: Advent. <http://www.tarrdaniel.com/documents/Vallasfilozofia/advent.html>

Dr. Hollósy Ferenc

Szent Miklós

Szent Miklós 270-285 között született, a kis-ázsiai Patara városában. Kora gyermekkorában árvaságra jutott, ezért a szüleitől örökölt hatalmas vagyonával nagybátyja, a patarai püspök gyámsága alá került. A kolostorban nevelkedett, jámborságban és tudományokban gyarapodva. Iskolái végeztével maga is pap lett. Égi jel hatására választották meg Myra püspökévé. E szolgálatot 52 éven át látta el, és mindvégig a rábízottakat, a szükségét szenvedőket gyámolította, támogatta.

Amire a legszívesebben emlékezünk, hogy a legenda szerint három lányt nem tudott az apja férjhez adni, és Miklós erszényeket dobott be az ablakon, ez a lányok cipőjébe, papucsába esett. Ezért rakunk ki a mai napig csizmát a Mikulásnak. De sok más legenda is kötődik Szent Miklós alakjához. Éhínség idején szétosztotta a császári hajók élelmiszer-rakományát, lecsendesítette a vihart, az ártatlanul halálra ítélt tiszteket megmentette a kivégzéstől, az elrabolt és meggyilkolt kisgyerekeket feltámasztotta a halálból, mindig és mindenkiel csak jót cselekedett.

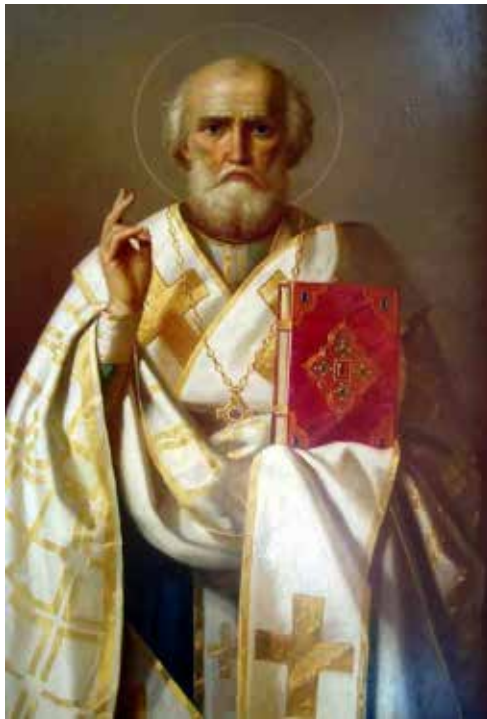
A legendákhoz az ókori, középkori ember máshogy viszonyult, mint mi. Lehet, hogy a legenda története szó szerint értelmezve nem történt meg, de a legendák mögött van valami igazság-középpont, az, hogy Miklós Istennel eltel, jóságos ember volt. A legendák mögé kellene néznünk, és azt észrevenni, hogy Miklósból áradhatott a jó cselekedet minden irányba. Azt hiszem, azért alakulhatott ki, hogy annyi mesterségnek lett ő a védőszentje (tengerészeknek, hajadonoknak, tanulóknak, leányoknak, foglyoknak, pékeknek, kereskedőknek, gyógyszerészeknek, jogászok-

nak), mert sok területen érezték az ő pártfogását. Szent Miklóshoz akkor vagyunk igazán hűségesekek, ha nem csak csokoládét osztogatunk a gyerekeknek, ha nem csak egy kedves szentként mutatjuk be, hanem hatékony segítőként, aki tényleg odalépett, és segített börtönzötteknek, tengerészeknek, családos embereknek. Az a méltó az ő emlékezetéhez, ha a mai egyház, a mai keresztények ugyanezt próbálják: hatékonyan jelen lenni a közéletben, a kultúrában, a sportban, a gazdaság világában. Azt a szeretetet vigyük be a közéletbe, ami Krisztusban volt. Nagyon szép régi szokás, hogy ilyenkor kirakjuk az üres csizmát, az üres cipőt Szent Miklós várásához. Ez lelkiileg fontos gesztus. Hogyha tele az a csizma, abba nem lehet tenni semmit. Kell tudni olykor kiüresedni, kell tudni felejteni. A saját házastársammal, a múltammal, a történelemmel kapcsolatban, hogy az Isten tehessen belénk valami újat. Olyan jó lenne, ha felnőttként is ki tudnánk tenni üresen a cipőinket, ami szimbolizálná azt, hogy tudnunk kell üres-

sé válni, megbocsátani, elengedni, felejteni és engedni azt, hogy az Isten lepjen meg újjal. Nyitottnak lenni az újra. Szerintem felnőttként is tegyük csak ki azt a csizmát!

A legendás könyvek részletesen leírták azokat a csodákat, amelyek az ő közbenjárására történtek. Miklós hosszú, békés öregkort élt meg. 342. december 6-án angyalok vitték lelkét a Taurus hegy oldalába egy szép virágos tisztásra, ahol forrás fakadt. Innen árad szeretete azóta is minden gyerek és szükségét szenvedő ember életére.

(Papp Miklós görög katolikus parókus,
2016. 12. 04., Katolikus Krónika)

Mikulás jött a templomba!

December 4-én, vasárnap a 9 óras szentmise után érkezett meg a Mikulás a templomba. Márfiné Rétfalvi Noémi gitárkíséretében a Szent Miklós a hulló hóban kezdetű dal éneklése közben sétált be Szent Miklós püspök utódja a gyerekek közé. Rengeteg kicsi és nagy sereglett az oltár elé, hogy minél közelebb lehessen a Mikuláshoz. Sok vers hangzott el, több bátor jelent-

kező szavalt vagy énekelt. A plébánia óvodás hittancsoportja is készült egy énekkel és egy verssel. Minden gyermek boldog mosollyal az arcán ment haza, kezében a gazdagon megtöltött Mikulás-csomaggal.

Köszönjük, Szent Miklós püspök, hogy életteddel a mai napig példaként jársz előttünk!

Egy édesanya

Karácsony

Karácsony az egyik legbensőségebb ünnepünk. Igazi családi ünnep, melyen Megváltó Urunk, Jézus Krisztus születésére emlékezünk. Az ünnepet minden évben december 25-én üljük meg világszerte, habár nem ezt a dátumot tartjuk számon Jézus születésének valódi időpontjaként.

A karácsony időpontjának kiválasztása nagy valószínűség szerint azért esett december 25-re, a téli napforduló közelébe, mert a ókori római birodalom két korábbi államvallásának ünnepe is ekkor volt: 25-én végződtek a római földművelés istenének, Szaturnusznak a tiszteletére rendezett nagy táncos vigalmak, a szaturnáliák, és aznap volt a Dies Natalis Solis Invicti, vagyis a Mithrasz-kultuszban tisztelt napisten születésének napja. Mindkét régi pogány ünnep a napforduló vigasságaival volt tele, mivel ez a régi földművesek körében az újjászületést, a reményt táplálta. A fény diadalát ünnepelték a halál és a sötétség felett.

Miután a kereszténység államvallássá vált, hamarosan hivatalos ünneppé nyilvánították Jézus születését. Ezt az eseményt a 4. századtól kezdték ünnepelni, január 6-án epifánia (*Epiphaneia*) néven vízkereszt ünnepén. Karácsony ünnepe 325-ben került át december 25-re, az első nikaiai zsinat döntése alapján. Ezen a zsinaton fogadták el a Symbolum Nicaeno-Constantinopolitanumot, ami a kereszténység legfontosabb hitvallása lett. I. Constantinus római császár kiadta a milánói ediktumot, mely nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a kereszténység elterjedjen és államvallássá váljék.

A korábbi pogány ünnepeket Jézus születésének történetével új vallási tartalommal töltötték meg. Jézus a próféták által megjövendölt Messiás, aki megváltja az emberiséget a bűntől.

A 16. században a reformáció új tartalommal töltötte meg karácsony ünnepét. Az addigi templomi liturgia kezdett beköltözni a házakba. Az emberek a Biblia otthoni olvasása révén az egyházi ünnepeket és szertartásokat elkezdték otthon is megünnepelni. Sok karácsonyi szokás alakult ki, például a karácsonyfa-állítás szokása az evangélikusoknál Németországban. A 18. században már egész Németországban szokás volt karácsonyfát állítani. Innen jutott el a 19. században előbb Ausztriába, majd egész Európába, és a kivándorlókkal az Újvilágba. A karácsonyfákat kezdetben édességekkel és gyümölcsökkel díszítet-

ték fel, később kezdett kibontakozni az üvegdíszek megjelenése. A karácsony megünnepelése egyre inkább kezdett szokássá válni a nem vallásos családok körében is, akik a szeretet, a béke ünnepeként tekintettek rá. A keresztény rítusok egy részét is átvették anélkül, hogy a lényegüket értenék, illetve azokkal azonosulnának.

A *karácsony* szavunk a jelenleg leginkább elfogadott teória szerint a keleti keresztény egyház szláv nyelvéből kerülhetett a magyarba, valószínűleg bolgár közvetítéssel. Egyes bolgár nyelvjárásokban a *kracsun* szó a téli és a nyári napfordulót, illetve az azok körüli ünnepnapokat jelenti. Macedón nyelvjárásokban a *kracsun* kifejezeten *karácsonyt* jelent.

A *kracsun* szó az *(át)lép* jelentésű *korcs-* igei törevezethető vissza, a szó jelentése pedig a *lépő, átlépő* értelemről a *fordulónap, napforduló* felé fejlődve jutott el mai tartalmáig. A lépő, lépegető értelmezés szerint a napfordulót követően a fény időtartama naponta tyúklépésnyivel (*korcsity*) növekedik.

A karácsonyi ünnep fénypontja a karácsonyi misén való részvétel (*24-én éjjélkor* vagy *25-én napközben*). December 24-én hagyományosan böjtölünk (*karácsony böjtje*), és csak este fogyasztjuk el a böjti vacsorát. Ez eredetileg alma, dió, méz és fokhagyma, majd vajas bablevés hús nélkül (*böjtös bablevés*), végül mákos guba volt, de újabban kialakult szokás, hogy hal, illetve töltött káposzta kerüljön ilyenkor az asztalokra.

A legelterjedtebb karácsonyi szokások közé tartozik az éjjéli mise előtt előadott pásztorjáték, amely egy többszereplős dramatizált játék. Ehhez hasonló a falusi betlehemezés, melynek legfontosabb eleme a betlehemi pásztorok párbeszédese, énekes játéka. A dramatizált játék fő eleme a Kisjézust imádó három pásztorról szóló bibliai történetre, köztük a nagyothalló öreg pásztor tréfás párbeszédére épül. A betlehemezés fő kelléke egy templom alakú Betlehem, amelynek középpontjában a Szent Család látható.

IRODALOM:

- Magyar katolikus lexikon > K > karácsonyi szokások, lexikon.katolikus.hu
- A fény győzelme, ujember.katolikus.hu
- Jankovics Marcell: Jelkép-kalendárium.
- http://jelesnapok.oszk.hu/prod/unnep/karacsony__jezus_krisztus_szuletese

Dr. Hollósy Ferenc

Karácsony – száz éve és most

Ha azt a szót halljuk: karácsony, csillogó, kivilágított fényőfa képe jelenik meg előttünk. A sötét szoba ajtaja kitarul, és ott állunk a fényben, családjunk körében, a meleg szobában, a szeretet melegségével körülvéve. Mert a karácsony a fényt és a szeretetet jelenti az ember számára. Ősidők óta ezekben a napokban ünneplik az emberek, hogy átlépünk a sötétségből a világosságba, mostantól hosszabbodnak a nappalok, visszahúzódnak a sötét szellemek, rossz gondolatok. Mi, keresztények, több mint 1500 éve ezen a napon ünnepeljük az isteni szeretet megtestesítőjének, a Megváltónak a születésnapját.

De gondolunk-e azokra, akiknek nincs módjuk, hogy meleg szobában, fényben és szerető családjuk körében ünnepeljenek? Akiknek a karácsony az egyedüllét sötétségében, hidegben, nehéz körülmények között, netán háborúban telik? Hogyan találhatnak ők örömet, vigaszt a karácsonyban? Egy száz évvel ezelőtti karácsonyt felidézve szeretnék emlékezni rájuk.

1916 karácsonya a szerbiai fronton érte dédapámat, dr. Kőrös Endrét, aki költő és műfordító tanár volt Pápán, az ottani Jókai Kör elnöke. Feleségétől és négy gyermekétől elszakítva, a fagyos harcmezőn, egy Fakovics nevű falucska mellett, lázas betegen vetette papírra a következő verset:

*Karácsony... Kunyhó a föld alatt,
A hó terhétől roskadoz tetője,
A dermedés süvítő hirdetője
Az ajtóréson át belátogat.*

*Katakombákba száll a gondolat...
Mélyben, sötétben rejtőzködve mint én,
A vértanúk így jöttek össze szintén
Dicsérni a ma született Urat.*

A kép illusztráció. Forrás: Fortepan

*S bizonyására vergődök hitének
A föld alól magasba tör az ének
S rájuk sugárzott a menny hajnala.*

*Az ajkam gyöngye, láz emészti testem,
Légy hát tanú, hitem, hogy én se veszem,
S rezegj fel az égbe: lelkeimnek dala!*

A karácsony tehát nemcsak a fényt, nemcsak a szeretetet jelenti, hanem még ennél is többet: azt a hitet és reményt, amely a legsötétebb körülmények között is világosságot és melegséget nyújthat a léleknek, nehéz helyzetben is optimizmust adhat a jövőre.

A szobai karácsonyfa mellé kívánjuk ennek a reménynek a fényét keresztény társainknak és minden embernek egyházközségünkben és szerte a világban!

Dr. Kőrös András

FORRÁS: Kőrös Endre: Öreg legények, Versek. Pápa, 1934. Főiskolai Könyvnyomda

Sík Sándor: Mosolygó gyermek

A nyári busz fullasztó melegében,
Kék-bóbitás sapkája keretében,
Anyja mellére békén odabújva,
Szemben velem egy esztendősi fiúcska.

Szeme azúrját kerekíti tágra,
Úgy néz a furcsa idegen világra,
Ami én vagyok, aki mostan boldog
Gyönyörűséggel arcába mosolygok.

Csak néz rám, néz rám, komolyan, sokáig,
Míg szírom arca gömbölyűre válik,
Ahogy a bimbó feslik szét a bokrán,
És édesdeden visszamosolyog rám.

Egy új emberke, ki nem is beszél még,
Hogyan érti meg mosolyom beszédét?
Hogy érzi meg, - hisz csak egy éve ember! -
Hogy a szeretet szólítja szememben!

Ó milyen titok, milyen csodaszép ez!
Egy csöpp agy, mely még gondolni se képes,
A szeretetet már fel tudja fogni
S a mosolyra vissza tud mosolyogni!

Ó, ha lehetne, hogy az, aki Atyja
Minden mosolynak, nekem is meg
Olyannak lennem, mint ez a csöpp gyermek:
Friss antennája minden szeretetnek.

„Hogy Istennek tetsző módon neveljük a gyermekeket...”

A közösségünkhöz tartozó családok bemutatását szolgáló cikksorozatunk idei utolsó részében a Tapolcsányi családhoz látogatunk el, megismerkedünk velük és hitéletükkel, valamint ismét egy finomság receptjével gazdagodunk.

– Kérlek benneteket, egy kicsit mu-
tassátok be magatokat és családotokat!

– PALI: 43 éves vagyok, egy Nógrád megyei kis faluból származom, Kutasóról. Vegyész vagyok, Szegeden végeztem a vegyész szakot, jelenleg a Richter Gedeon Gyógyszergyárban dolgozom, originális gyógyszerkutatással foglalkozom. Ágival Bíró László atya hittanján ismerkedtünk meg, egy lelkigyakorlatos táborban. 2007-ben házasodtunk össze, akkor a Tisza utcában laktunk a XIII. kerületben. Egy évvel később költöztünk Újpestre. A kertvárosi templomba kezdtünk misére járni, ez volt közel.

– ÁGI: Háromgyermekes családból származom. Szekszárdon születtem, de Győr mellett, Abdán laktunk általános iskolás koromig, aztán jöttünk fel Pestre. Nagymamám szülőháza volt ott, ahol kert is volt. Lehet, hogy ez is hozzájárult ahhoz, hogy később a biológiát választottam. Nagyszüleim tanítók voltak, aztán nyugdíjasként hitoktatók, innen is származhat, hogy pedagógus lettem. Az ELTE-n végeztem biológia–földrajz szakos tanárként, és 2000-től tanítok. Jó sok éven át Káposztásmegyeren laktunk, szüleim még ott laknak. A káposztási közösség tagja voltam, ott lelkiileg sokat kaptam dr. Tomka Ferenc atyától. Majd, mint Pali mondta, megismerkedtünk, összeházasodtunk és két gyermekünk született.

– Mík a hobbjaitok?

– PALI: Szeretek kirándulni, most kevesebb idő és lehetőség jut rá, de régebben sokat túráztam. Más hobbijaim nincsenek,

de amíg édesapám élt, ők állatokkal foglalkoztak, nekik sokat segítettem, talán lehet ezt is hobbinak nevezni. Szeretek olvasni, most a metrón jut rá időm, kétszer fél óra, ha van ülőhelyem.

– ÁGI: Énekkaros voltam, szeretek énekelni.

– A gyerekekről egy pár szó: hány évesek, mit szeretnek csinálni?

– PALI: Márti januárban lesz nyolc éves, Dávid pedig augusztusban volt öt éves, a táborban ünnepeltük a születésnapját. A Szent János Apostol Általános Iskola és Óvodába járnak, Márti másodikos, Dávid még óvodás, de szeretnénk, ha ő is a katolikus iskolában folytatná majd. Márti szeret kézműveskedni és énekelni. Szeretne a Scholába járni, de annyira

fáradt, hogy most nem megy, lehet, hogy majd később... Dávidot a szerelés érdekli, szerel is mindenfélét. Nagyon szeret segíteni. Ő ministrálni szeretne.

– Hogy kezdtetek ide költözni a plébániához?

– ÁGI: Ide jártunk misére, többeket megismertünk, majd Márti születése után el-eljártunk baba-mama klubba, ahol még szorosabb kapcsolatok alakultak ki kisgyerekes családokkal. Próbáltunk részt venni a programokon, ahogy a gyerekek engedték.

– Volt-e olyan a közösségben, amiért szívesen jöttetek ide? Hogyan kapcsolódtok bele?

– ÁGI: Fontosnak tartom, hogy tartozzunk egy katolikus közösséghez, ahol azonos a gondolkodásmód. Ezért is adtuk katolikus iskolába és óvodába a gyerekeket, hogy amikor sok negatív hatás érkezik a világból, az kevésbé hasson rájuk. Ha ugyanazt hallja az iskolában világnézeti téren, akkor kisebb az ütközőfelület, mint ami állami általános iskolában érne. Jó, hogy sok hasonló család van a közösségben, barátságok szövődnek. Igyekeztünk bekapcsolódni, amibe tudtunk: Márti még nem volt 3 éves, amikor óvodás hittanra kezdett járni, Dávid is 3 évesen

kezdte, azóta is járnak. Náluk is fontos, hogy barátságok alakulnak. Mi is próbálunk felnőtt hittanra járni, tavaly felváltva jártunk Palival. Töreksem dicsőítésre is eljutni havonta. Igyekszünk minél több programon részt venni, például a gyereknapon, juniálison, kiránduláson, lelki napokon és tavaly a táborban. Egy kicsit féltem, hogy mit szól majd Dávid ahhoz, hogy a táborban a gyerekeknek külön lesznek programok, de ő is jól érezte magát.

– **Most egy kicsit arról beszéljétek, hogy itthon milyen az imaéletetek!**

– PALI: Étkezések előtt mindig imádkozunk, valamint a gyerekekkel lefekvés előtt az esti imát mondjuk el. Szoktuk kérni őket, mondják el, amiért köszönetet mondanak, amiért bocsánatot kérnek. Adventben az adventi koszorúnál közösen énekelünk, imádkozunk, hétvégén egy kis szentírási részt is olvasunk. Nagyböjtben hasonlóan. Ágival este, lefekvéskor szoktunk közösen imádkozni, általában röviden, ha valamilyen esemény van, akkor hosszabban.

– ÁGI: Az esemény alatt például haláleset értünk, vagy ha valaki beteg a családban, rokonságban vagy baráti körben... És rendszeresen azért is imádkozunk, hogy tudjuk a gyermekeinket Istennek tetsző módon nevelni, hogy adjon türelmet, kitartást és egészséget, hogy fel tudjuk őket nevelni.

– PALI: Mindkettőnknek nagyon fontos a család, a gyerekekkel való törődés, hogy a gyerekeinket keresztény értékek szerint tudjuk nevelni.

– **Azt is meg szoktam kérdezni, hogy van-e esetleg olyan csoport, amihez szívesen csatlakoznátok, de nem tudtok? Mondtad az éneket, gondoltál-e a kórusra?**

– PALI: Áginak nagyon jót tenne, ha elmenne énekelni a kórusba, de ezt most nehéz lenne megoldani, nagyon sokat készül az óráira, és nagyon elfárasztja a tanítás, az órákra való rengeteg készülés és az egyéb teendők...

– **Beszéltünk a lelki táplálékról, beszéljünk arról, hogy van-e a családnak kedvenc sütije?**

– PALI: Szerintem a kókuszkecska.

– **Köszönöm. Áldott adventet és jó készülést a karácsonyra!**

István atya

Kókuszkecska

3 egész tojást, 3 dkg margarint, 25 dkg porcukrot habosra keverünk. Hozzáadunk fél sütőport, 1 dl tejet, 25 dkg lisztet, 2 evőkanál mézet. Zsírozott, lisztezett tepsiben sütjük. Melegen kockára vágjuk és a közben elkészített masszába mártjuk.

Massza: 22 dkg margarin, 25 dkg cukor, 4 dkg kakaó, 5 evőkanál tej, 4 evőkanál rum. Fényesre főzzük.

A meleg tésztakockákat belemártjuk a masszába, utána 20 dkg porcukorral összekevert, 1 csomag kókuszreszelékben minden oldalon bőven megforgatjuk.

(Tipp: én kevesebb porcukrot szoktam összekeverni a kókuszreszelékkel és két részletben.)

KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI LITURGIA RENDJE

December 24-én 6.00-kor rorate és éjjel éjfélí mise.

December 25-én (vasárnap) ünnepi miserend!
Szentmisék 10.00-kor és este 18.00-kor.

December 26-án 10.00-kor,

December 27-én 18.00-kor.

December 28–30-ig normál miserend.

December 31-én este 18.00-kor előesti szentmise év végi hálaadó beszámolóval.

Január 1-jén, vasárnap, Szűz Mária Istenanyaságának ünnepén 10.00-kor és 18.00-kor.

Január 6-án, vízkereszt ünnepén reggel 8.00-kor és este 18.00-kor szentmise, az esti mise után plébániaszentelőt tartunk.

Vízkereszt ünnepével, január 6-ával elkezdődik a házszenelő időszak.

Minden kedves testvérnek áldott karácsonyt és kegyelmekben gazdag új évet kívánok!

István atya

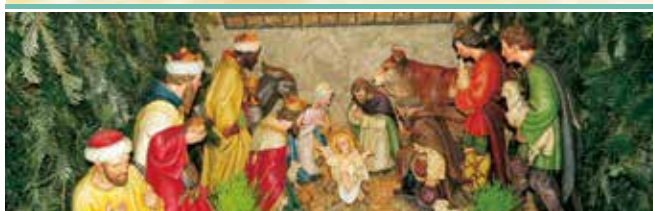
ADVENTI PILLANATOK

**Házi muzsika,
betlehemes játék élő állatokkal**

Időpont: 2016. december 22. 18:00

Helyszín: Újpest-Kertvárosi Szent István Plébánia

1046 Budapest Rákóczi tér 4-8. | www.ujpestkertvaros.hu

Atyánk a hitben

Avagy hogyan kerül egy doxa karóra Ábrahám csuklójára

Gyorsan megnyugtatok mindenkit, sehog. A történet ennél sokkal csavarosabb és persze sokkal egyszerűbb is. Utazzunk hát el képzeletben a Szentföldre, majd térjünk vissza Erdőbényére, a tokaji borvidék szívébe.

Ábrahám vitathatatlanul az egyik legfontosabb szereplő a monoteista vallások történetében. Terah fia szövetséget kötött az Úrral, aki megígérte neki, hogy leszármazottain keresztül a Föld népe áldást nyer majd. A magyar borpiacon is találhatunk egy Ábrahám Pince nevű borászatot, akik azonban nem vallási indíttatásból választották ezt a nevet.

Ábrahám Enikő és Péter Róbert fiatal házaspárként élnek Erdőbényén, a tokaji borvidék egyik eldugott kis településén, és nevelik kisfiukat, Danit. A településre amúgy is jellemző, hogy a borászok nem feltétlenül az agráriumba születtek bele, inkább értelmiségi „gyüttmentként” szerettek bele a tájba, a házakba, a vidék hangulatába. A teljesség igénye nélkül érdemes megemlíteni Ungváry Krisztián történészt, Berger Zsolt újságíró, Regéczy-Béres Melindát, aki a Béres Gyógyszergyár tulajdonosa, vagy éppen Rác Erikát, aki a Microsoftnak dolgozik. Ezek után talán már nem is meglepő, ha elárulom, hogy főhőseink, Robi és Enikő az egyetem filozófia szakán ismerkedtek meg.

A kis birtok alapjait még Enikő édesapja rakta le, aztán a fiatalok gondoltak egyet, és leköltöztek Hegyaljára, hogy átvegyék az irányítást. Fogalmuk sem volt még akkor, hogy mekkora fába vágják azt a bizonyos fejszét. A kezdeti bizonytalan lépések óta sokat változtak a boraik, de ha van birtok, vagy még inkább borász, akiről elmondható, hogy a kísérletezésben leli leginkább az örömét, akkor az Péter Róbert. Hogyan is lehetne ez másképpen egy filozófus esetében?

Már a megismerkedésünk sem volt mindennapi. Évekkel ezelőtt egy Tokajról szóló könyvhöz gyűjtöttem anyagot, és hozzájuk is bejelentkeztem egy beszélgetésre. Nyár volt, a roskadozó kis parasztház udvara pedig mindennél árulkodóbban jelezte, jó helyen járok. A ház oldalán boros-

ÁBRAHÁM DOXA 2015

Az Ábrahám Pince alapbora, a kezdő lépés, az ismerkedés Tokajjal. Akinek meglepő, hogy száraz, az átaludta az elmúlt évtizedet, leg-

alábbis ami Tokajt illeti. Ahogy a borász fogalmaz, „a mindennapok boráról való elmélkedés”. Elegáns, harmonikus és friss. Bátran ajánlom, önmagában és könnyebb ételekhez is.

palackok, a kertben hordók, gumicsövek és egyéb borászati segédeszközök. A háttérben pedig egy lugas, alatta hordóból készült székek és asztal. Robiék a teljes aktuális borsortimentjükkel vártak. Illedelmesen jeleztem, hogy csak egy órát maradok, várnak ebédre néhány utcányival odébb. Végül másnap reggel (!) jutottam ki a lugas alól, és ez egyáltalán nem költői túlzás! Talán a borokról beszélgettünk a legkevesebbet, ellenben szóba került Herakleitosz, Fehér Béla és Weöres Sándor, Nietzsche és Hamvas Béla, a geológia, különös tekintettel a riolittufán képződött talajokra, aztán persze más borvidékek a nagyvilágban, végül az élet nagy kérdései.

Ebből a folyamatosan kereső attitűdből eredhet az is, hogy a hit adománya Robinak még nem adatott meg. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne lehetne a borok mellett a hitről is elbeszélgetni velük, csak nem árt felkészülni az elmúlt több ezer év majd összes megközelítéséből, beleértve a filozófusokon kívül a világ összes többi vallását is. Ha van olyan borász Magyarországon, amely az ízlelőbimbóink mellett az agyunkat is frissen tartja, az Ábrahám Pince mindenképpen ilyen!

Ami pedig a borokat illeti, fiatalos és mehökkentető címkék, izgalmas és elgondolkodtató bornevek, megannyi intellektuális utalás és fricska, miközben a borok bár a maguk módján tökéletesek, mégis elűtnek a tokaji átlagtól. Közös jellemzőjük a lendületes savgerinc és a feszes szerkezet. Még egymásra sem mindig hasonlítanak, akárcsak mi, emberek.

Ercsey Dániel

Az idei utolsó testületi ülés

Az egyházközségi képviselő-testület novemberi, idei hatodik ülésén három fontos napirendi pont került tárgyalásra. Elsőként a testület áttekintette a plébánia anyagi helyzetét, majd a közép- és hosszú távú fejlesztési terveket. A testület részletes vita után abban állapodott meg, hogy a következő ülésen, azaz januárban hozza meg az a fejlesztésekre irányuló határozatokat, melyek középpontjában az urnatemető kérdése áll. Végül a közeljövő lelkipásztori elképzeléseit hallgatták meg

a képviselők. Az ülésen elhangzott: szükséges a kisközösségek megerősítése, az érdeklődők, közösséget kereső testvérek meghívása.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani a képviselő-testület minden tagjának egész éves, közösségünk javára végzett munkájáért!

A testület tagjai nevében is kívánok minden olvasónak kegyelemteljes, áldott karácsonyt és békés új esztendőt!

Vágvölgyi Gergely

A hajnali ministrálások közepette...

Egy ministráns legfontosabb feladata, hogy az oltár mellett hűségesen szolgálja az Urat – de minden más lehetőséget is meg kell ragadnia, hogy szolgálja közösségét, egyházát.

Közösségünk számára minden évben különösen kedves ünnep Krisztus Király vasárnapja, hiszen ekkor kerül sor a sikeresen vizsgát tett ministránsok avatására, akik ünnepélyes keretek között ígéretet tesznek arra, hogy hűségesek maradnak az oltárszolgálatban, és aktív tagjai lesznek a ministránsárdának. Ebben az évben két lelkes társunk,

Kósa Gábor és Valkóczy Gergő öltötte fel először a sárga cingulust és mondta el imádságát a plébánia közössége előtt. A fiúknak szeretettel gratulálunk a sikeres vizsgához, és kívánjuk, hogy Isten áldása kísérje őket szolgálatunkban és egész életük során! Kérjük értük és egész közösségünkért a hívek támogató imádságát!

Ugyanígy hálát adunk azokért a ministránsokért is, akik idén ősszel voltak elsőáldozók: nagy öröm számunkra, hogy öten is most találkozhattak először az oltáriszentségben jelen lévő Jézussal.

Csapatunk természetesen kiveszi részét az adventi agapé szervezéséből is: a ministránsok november 29-én látták vendégül a hajnali mise után reggelizni betérőket. Természetesen igyekszünk lelkesen ministrálni a rorátékon is.

Decemberi találkozóinkra 17-én, szombaton délután 16 órától került sor a plébánián. A találkozó keretében lelki előkészületünket tartottuk karácsony ünnepére, majd liturgia-próba formájában felkészültünk az ünnepi misékre.

Szeretettel várjuk közösségünkbe a szolgálatra kész fiúkat!

Ministránsvezetők

Katalin-bál 2016: Srácok, köszönjük!

Kedves pénteki hittanosok! Köszönjük nektek, hogy felnőttemek a feladathoz és megszerveztétek a 2016-os Katalin-bált! Bár egy családi esemény miatt mi, szülők nem tudtunk menni, de jó volt látni fiaink izgatott, sőt, mindenre elszánt készülődését. Meg kell hogy állapítsuk: jó kis csapat jött össze, amely akár ilyen nagy dolgokra is képes! Persze köszönet illeti a felnőtteket is, akik időt és fáradságot nem kímélve segítettek nektek a háttérből akár a nyitótánc betanításával, akár az előkészületi munkákkal, díszítéssel, vagy azért, hogy a pénteki csapatot ilyen klassz közösséggé formálták.

Csak így tovább!

Dalmadi Balázs

Nyugdíjas-találkozóink

Az imával kezdődő találkozónkat a novemberi hónap eseményeinek megbeszélésével kezdtük.

Első részében levetítettük a Jézus című film első részét, a Biblia legszebb történetét. Minden idők legismertebb története elevenedik meg a filmvásznon. Az ezredfordulón készült nagyszabású filmben Jeremy Sisto alakítja Isten fiát, Názáreti Jézust, aki egyszerű asztalosból válik szellemi vezetővé, filozófussá és végül mártírrá. Jézus álmában egy véres csata képei jelennek meg

egy olyan világméretű háborúban, melyet Krisztus nevében folytatnak, és egy haldokló katona az ő nevét ismételteti. Vajon mi lehetett ez a rémálom? Kik ezek az emberek, akik az ő nevében harcolnak?

Megismerhetjük Jézus emberfeletti küzdelmét, melyet a hatalom fantasztikus vízióit elé táró Sátán (Jeroen Krabbé) és a kicsinyes földi hatalmasságok, mint Poncius Pilátus (Gary Oldman) ellen vív meg, de láthatjuk szenvedéseit a keresztfán, majd feltámadását.

A film után megemlékeztünk a magyar szentek és boldogok emléknapjáról, amit a magyar katolikus egyház november 13-án tart. Ekkor azokra emlékezünk, akiknek ereklyéit a magyar templomokban tisztelik, magyar földön születtek vagy Magyarországhoz kötődnek.

Továbbá az egyházi évet lezáró Krisztus Király ünnepéről és a közelgő adventről is beszélgettünk.

Az év utolsó találkozóját 2016. december 19-én, a szent karácsony előkészületével fogjuk tölteni. A negyedik adventi gyertya megy-

gyűjtása után az adventről elmélkedünk, énekelünk és imádkozunk. Templomunk fiataljai nagy szeretettel és örömmel adták elő pásztorjáték formájában Jézusunk születésének történetét. Műsorunk második részében koncerttel és versekkel – köztük Csanádi Béla Adventi imádság című művével, amely meghatóan illik karácsonyi várakozásunkhoz – kedveskedünk nyugdíjasainknak.

Urunk, Jézus Krisztus! Várjuk eljöveteledet, várjuk a békét, mert annyi békétlenség van kívül a világban és bent a szívünkben! Várjuk eljöveteledet, mert az igazságra éhezünk, és annyi igazságtalanság sújtja a népeket és az embereket! Várjuk eljöveteledet, és mindnyájan a bajok és bűnök bilincseiben kínlódunk. Add vissza reménységünket, amit elvesztettünk. Add meg újra a szeretetet azoknak, akik hideg idegenséggel viselkednek egymással szemben. Nyisd meg szívünket, hogy felragyogó örömet megtapasztalhassuk életünkben. Kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

A találkozót beszélgetéssel, énekléssel és imával zárjuk. Búcsúzóul mindenkinek kegyelemtejes, áldott karácsonyi ünnepeket kívánva válnunk el egymástól.

„Örvendezzünk az Úrban mindnyájan, mert megszületett Üdvözítőnk; ma szállott közénk a mennyből az igazi Békesség.” A mi Istenünk! Te az igazi világosság felragyogásával tetted fényessé ezt a legszentebb éjszakát. Kérünk, hogy akik Fiaid megtestesülésének tündöklő titkát megismertük a földön, az Ő örömeit is elnyerhessük a mennyben. Add, Urunk, hogy betlehemi csillagod világítson minden ember szívébe. Add, hogy a betlehemi barlang egyszerűségéből vigasztalást merítsenek a szegények és az elhagyottak. Ámen

A következő nyugdíjas találkozó 2017. január 30-án lesz.

Parizán Klári

Plébániai szilveszter

Az elmúlt évek nagy sikerű plébániai szilvesztereinek eredménye, hogy idén immáron magától értetődő az igény a közös óévbúcsúztatásra és újévköszöntésre. A szilveszteri multság szervezői nagy szeretettel hívják közösségünk valamennyi tagját az idén is jó hangulatúnak ígérkező programra december 31-én 19 órától (a hálaadó szentmise után). Belépődíj nincs, de a szervezők kérik, hogy ki-ki járuljon hozzá a vendéglátáshoz egy kis üdítővel, harapnivalóval (süteményeket, szendvicseket egyaránt köszönettel fogadnak). A program részeként lehetőség nyílik közösen megtekinteni a népszerű Erdősor utcai tűzijátékot, lesz tánctér, teaház, és Kemenes András zongorajátéka is szórakoztatja majd a vendégeket. A játékos kedvűek kipróbálhatják magukat a vetélkedőben, vagy segíthetnek kirakni az óriás puzzle-t, a kisgyermekeket pihenőszoba várja. Az éjszakai program szerves részét képezi a szentségimádás is.

Az idén a szervezők plébániai humorfesztivált is hirdettek, melyre egyéni és csoportban érkező fellépőket is szívesen várnak – jelentkezni Gersei Tamásnál és Szilvácsku Zsoltnál lehet.

A plébániai szilveszteri multság kiváló alkalom, hogy közösségben, jó hangulatban ünnepeljünk! Szeretettel várunk mindenkit!

Az elsőáldozás

Az idei elsőáldozás különleges volt számomra, mert elsőszülött fiam, Gergő most részesült az Eucharisztia szentségében. Nagyon vártam ezt a napot, legalább annyira izgultam, mint ő. Eszembe jutott, hogy több mint 20 éve én is itt, ebben a templomban voltam elsőáldozó. Megható látni, amikor gyermekünk először találkozik Krisztussal a szentáldozásban. Imádkozom érte és a többi gyermekért, hogy minden szentáldozáskor érezzék meg Krisztus kegyelmét, kerüljenek minél közelebb ehhez a Titokhoz!

Hálát adok Istennek a gyermeimeiért, azért, hogy jelen lehettem ezen a nagy találkozón fiam és Jézus között, és köszönöm mindazoknak, akik segítették őt és társait a Jézus-hoz való úton!

Valkóciné Mihály Emese

Én nagyon féltém, hogy nem vagyok méltó, hogy magamhoz vegyem Jézust. A felkészülést Gersei Kata néninek és István atyának köszönhetem. De mégis, amikor apám és anyám megfoglák a vállam, kaptam

egy kis bátorságot. Amikor megkaptam Jézus testét, elterjedt bennem a béke, és ezután az életem sokkal szebb lett.

Tóth Boldizsár

Izgatottan vártam az elsőáldozásomat. Nagy örömet és megkönnyebbülést éreztem a második gyónás és az elsőáldozás után. Jó élmény volt a barátaimmal együtt állni az oltár előtt!

Valkóci Gergő

Október 16-án ünnepi szentmise keretében elsőáldozók voltak templomunkban az alábbi gyermekek: Bíró Veronika, Debreczeni-Droppán Márton, Gácser Sarolta Kíra, Grega Boróka, Hingyi Zsombor, Izsa Jenő, Jákli László, Kálmán Anna, Kemes Villó, Kovács Zsófi, Kósa Gábor, Marton Gábor, Sági Nóra, Székely Benedek, Tóth Boldizsár, Vincze Bori, Valkóci Gergő, Mészáros Kristóf, Mészáros Márton.

Maradjatok hűek az oltáriszentségben jelen lévő Jézushoz!

Elsőáldozásra készülő gyerekek találkozója a plébánián

Több éves hagyomány már, hogy az elsőáldozásra készülő gyerekeknek és szüleiknek találkozókat szervezünk. Ennek célja, hogy mind a gyerekek, mind a családjaik megtapasztalják a közösséghez tartozást, minél jobban megismerjék egymást a hitoktatókkal, a plébánossal és a szülőtársakkal. A gyerekeknek mindig öröm együtt lenni a kor-

társaikkal, együtt készülni az egyik legfontosabb szentség vételére.

A mostani találkozó témája az advent volt. A gyerekekkel csoportokban beszéltük át az adventi idő jellemzőit, kézműveskedtünk és énekeket tanultunk. Ezalatt István atya beszélgetett, ismerkedett a szülőkkel a kis közösségi teremben. A négyhetes előkészület egyik alappillére az imádságban való elmélyülés, a hitünk megélése a hétköznapokban. Szentírási részletek helyszíneinek felépítése különféle anyagokból, majd azokról való beszélgetés, és kapcsolódási pont keresése a mindennapokhoz. Közös imádkoztunk, énekeltünk és a találkozó vége

felé bementünk a templomba szentségimádásra.

Visszatérve finom, gőzölgő pizza várt minket!

Nagyon köszönöm a segítséget Tóth Marcinak, Tóth Boldizsárnak és Gergő fiainak, akik segítettek a hitoktatói munkámat!

Valkóciné Mihály Emese

Nekünk a legjobban a csapatmunka tetszett, mert már vannak barátaink az elsőáldozási hittanról. Érdekes feladatok voltak, és a szentségimádás is különleges volt. Köszönjük a pizzát, nagyon finom ebédet kaptunk.

Szeretnénk, ha máskor is lenne még ilyen találkozó!

Valkóci Rita és Anna

Családi nap a plébánián

Immár második éve rendezi meg a plébánia őszi családi napját, melynek célja az új tanévben induló hittancsoportok, iskolai hittanosok megismertetése templomunkkal, kisközösségeinkkel.

Bemutatkozott a scholások, ministránsok közössége. A plébánián Berényi Kata hitoktatónk kézműves foglalkozással, a templomban a Szülői Fórum érdekes totóval várta a gyerekeket, szülőket. Ismét megtekinthetjük az orgonát Faragó Ákos jóvoltából.

István atya meleg ebédet szervezett, melyet a tinik és a karitásos hölgyek készítettek. A kedves hívek jóvoltából még desszert is volt, különféle sütemények közül válogathattunk.

Az ebédet követően Tajti Robi fényképetitést tartott a plébánia nyári táborairól.

Egy remek napot tölthettünk ismét együtt, köszönet érte a szerve-

zőknek: Gersei Katának és családjának, a Karitásznak, az összes fiatalnak, Pleskot Kati néninek, és mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult a családi nap szervezéséhez!

Valkóziné Mihály Emese
* * *

Nekem a családi napon a ministráns- és az orgonaállomás tetszett a legjobban. Az egyik ministránstársammal mentünk végig a helyszíneken, nagyon jól szórakoztunk. Testvéreimmel anyukám ösztönzésére részt vettünk a rajzpályázaton. Még előző nap késő este is dolgoztunk a rajzokon, de megérte! Mindannyian helyezést értünk el, én mozijegyeket nyertem a családnak, a húgaim értékes könyvutalványt és egy élménynapot István atyával, a kisöcsém pedig sok csokit. Jövőre is jövünk!

Valkóczy Gergő

A klub 2008-ban...

és 2016-ban.

Tízéves a Baba-Mama Klub

A családi nap keretén belül tartotta ünnepélyes évfordulóját a plébánia baba-mama klubja. Délelőtt 10 órától vártuk a régi és jelenlegi tagokat egy kis beszélgetésre, majd 11 órakor egy gyönyörű tortával emlékeztünk meg fennállásunk 10. jubileumáról. Közös fénykép is készült, és a sok mosolygó kisebb-nagyobb gyermek tükrözi vissza azokat az élményeket, amiket a klub adott nekünk.

10 évvel ezelőtt októberben alakult meg Székelyné Parizán Bea és Márfiné Rétfalvi Noémi vezetésével a közösség. Klubalkalom minden 2. és 4. héten van, sok beszélgetéssel, énekléssel, mondókázással és néha bábozással. Szeretünk összejárni, soha nem unatkozunk. Bár a társaság 2-3 évente cserélődik, de igyekszünk a régi tagokkal is tartani a kapcsolatot. A klub jelenlegi vezetője, Csambalíkné Simon Hajni immáron 4 gyermekes édesanya és én mint segítője igyekszünk közösséget formálni a folyton változó, alakuló anyatársaságból.

Szeretettel várunk minden édesanyát kisgyermekével egy kis együttlétre!

V. M. E.

Káldi János: Karácsonyi ének

Áldott a porszem,
az útszéli kő,
a szél hosszú ostora, amint a
tűzfalon csattan,
a hazafelé menők lábnyoma,
s a hallgatag farakás az
alkonyatban.

Áldott a fű,
a patak,
a végtelenbe úszó, szakadozó
madárhad.
Áldott a biztatása
az ablakon beintő, testvéri
nyírfaágnak.

Áldott az otthon,
a család,
a szívmeleg beszélgetés, ahogy
kivirágzik szelíden,
vidáman.

Áldott a harangzó, amint
végigfolyik a városon,

s el-elakad
a tengernyi kéményben, ágban.

Áldott, aki jót akar,
aki utat épít, akire úgy mosolyog a
jövő, akár egy napcsókos,
üde erdőrészlet.

Áldott, aki irgalmaz,
s minden szépszívű ácsolója
a békességnek.

Koszorúkötés a plébánián

Idén először döntöttem úgy, hogy két nagyobbik fiammal együtt elmegyek a templomban meghirdetett adventi koszorúkötésre. Eddig mindig itthon készítettük, aminek persze megvolt a szépsége, de idén valami egész más élményt nyújtott a közösségben való munkálkodás. Izgatottan vártam a szombatot, és voltak elképzeléseim az eseményről,

de a vártnál sokkal kellemesebb meglepetés ért. Már jócskán zajlott a koszorúkötés minden asztalnál. Rengetegen voltak a teremben, a háttérben kellemes karácsonyi zene szólt, szorgoskodtak a kicsi és nagy kezek. Szinte harapni lehetett az adventi, karácsonyra készülős hangulatot. Beálltunk a sorba a szükséges alapanyagokért, és nekiláttunk a

munkának. Legalább egy óra hosszát alkottunk, de az eredménnyel nagyon elégedettek voltunk. Az idei adventi koszorúnk az eddigi legnagyobb, legszebb, leggazdagabban díszített lett.

S muszáj megjegyeznem, mint elfoglalt, spórolós, négygyermekes édesanya, hogy mennyivel kényelmesebb volt mindent egy helyről, a helyszínen megkapni, mint korábban a fenyőtől kezdve a gyertyákon át mindent külön-külön, lehetőleg minél olcsóbban beszerezni. Nagyon sokféle plusz díszítőelemet kínáltak, amire eddig nem költöttem külön, de most rákerülhetett a koszorúra. Ezúton is köszönöm mindazoknak, akik segítségével ez a lehetőség évről évre megvalósulhat!

Hazafelé menet már azon vitáztunk a fiúkkal, hogy következő évben kinek az elképzelése fog inkább érvényesülni a díszítésben. Egyvalamiben tudtunk csak megállapodni: jövőre is a plébánián készítjük az adventi koszorút.

Hábelné Hajdani Bernadett

Juhász Gyula: Magyar karácsony legendája

Mikor a Szenteste kapuját kitarja,
Indul a ködben a betlehemi árva,
Akit kitagadtak, akit megtagadtak,
Mikor földünkre a poklok leszakadtak.

Megindul a ködben, elindul az estben,
Mellette az angyal arany szárnya lebben.
Száll, suhan a gyermek, gyémánt csillagokra,
Gyémánt csillagokról földi, bús ormokra.

Odaszáll először, hol az éj sötétebb,
Feketébb a gond és hol a nyomor mélyebb,
Hol a tájnak minden kincsét elorozták,
Gyászos ormaidra, szegény Magyarországra!

És megáll a Tátrán, melynek örökzöldje
Valaha elindult boldogan a völgybe,
Ment, mendegélt vígan az erdő, a fenyves,
Karácsonyi dísznek magyar gyerekekhez.

Áll a Gyermek ott fönnyen, nagyon fáj a lelke,
Visszagondol régi, szelíd Betlehemre,
Betlehem utána komor Golgotára,
Nagypéntek után a víg föltámadásra...

S a legszebb fenyőt, mely örökzölden ott áll,
Kezébe ragadja, s gyémánt csillagoknál
Gyűjtja gyertyáit meg, mint valaha régen
Csodaszervas arany lángját a regében.

És a szent, örök fát emelve magasra,
Pozsony, Kassa, Várad fölött lobogtatja,
Kolozsvár, Arad és Szabadka világot
Betlehemi fényben a karácsonyfától.

Vándorok a földön, pásztorok e tájon,
Ámulnak az égi csodaragyogáson,
Virrasztók, vigyázók ajkán zeng az ének:
Dicsőség magyarok örök Istenének!

Angyalok, mártírok, hitvallók felelnek:
Békesség e földön magyar embereknek!

(1921)

Programnaptár

DECEMBER:

- 18., vasárnap:** Advent 4. vasárnapja. 19.00-kor kamarakoncert a templomban.
- 19., hétfő:** 18.00-tól a Szent Ignác Imacsoport készülési alkalma.
- 21., szerda:** 17.00-tól a Szűcs Sándor Általános Iskola karácsonyi koncertje templomunkban.
- 22., csütörtök:** 18.00-tól házimuzsika a templomban, majd élő betlehemes a templom előtti téren.
- 23., péntek:** 16.00-tól az utolsó pástortjátékpróba a plébánián.
- 24., szombat:** 6.00-kor az utolsó rorate szentmise. 16.00-kor pástortjáték a templomban.
- 25., vasárnap:** Urunk születése, karácsony főünnep. 0.00-tól

éjféle szentmise a templomban. 10.00-kor ünnepi szentmise. 18.00-kor szentmise.

- 26., hétfő:** Szent István, első vértanú ünnepe, karácsony másnapja. 10.00-kor szentmise.
- 27., kedd:** Szent János apostol és evangélista ünnepe.
- 28., szerda:** Aprószentek ünnepe.
- 31., szombat:** 18.00-kor év végi hálaadó szentmise és beszámoló. 19 órától szilveszteri mulatság a plébánián.

JANUÁR:

- 1., vasárnap:** újév, Szűz Mária, Isten anyja ünnepe. Szentmisék 10 és 18 órakor.
- 6., péntek:** Urunk megjelenése, vízkereszt ünnepe. Első-péntek. Szentmisék 7 és 18 órakor.

8., vasárnap: Urunk megkezdésének ünnepe (hagyományos vasárnapi miserend: 9, 11 és 18 órakor).

- 14., szombat:** 9.00-tól elsőál-
dozásra készülők és szülei-
találkozója a plébánián.
- 15., vasárnap:** Évközi 2. vasár-
nap.
- 18., szerda:** Árpád-házi Szent
Margit szűz ünnepe.
- 22., vasárnap:** Évközi 3. vasár-
nap.

A SZENTMISÉK RENDJE:

Hétfő, szerda, péntek:	7.00
Kedd, csütörtök, szombat:	18.00
Vasárnap:	9.00 (gyermekmise), 11.00, 18.00

IRODAI ÓRÁK:

hétfő, csütörtök:	16.00–18.00
kedd:	9.00–11.00

Agapé

Kedves Testvérek!

Hálásan köszönöm mindenkinek az eddigi agapé lebonyolításához nyújtott segítségét!

A vasárnap reggel 9 órai misék után nagy szeretettel várjuk a régi és az új vendégeket!

JANUÁR

- 8.:** Schola
15.: Karitás
22.: Laudate Kórus
29.: Idősebbek teadélutánja

FEBRUÁR

- 5.:** Pénteki hittanosok
12.: Gitáros Kórus
19.: Baba-mama klub

PLÉBÁNIÁNK ADATAI

Cím: 1046 Budapest, Rákóczi tér 4–8.

Telefonszám: +36 1 369 0393

Bankszámlaszám: CIB Bank 10700457-69099728-51100005

Honlap: ujpestkertvaros.hu

 COPYGURU
fénymásolás • nyomtatás • diplomakötés...

Az Újpest–Kertvárosi Szent István Plébánia lapja. Megjelenik havonta 400 példányban. ■

Egyházi felelős és kiadó: HORVÁTH ISTVÁN plébániai kormányzó ■ Honlap: www.ujpestkertvaros.hu ■

Kövessen minket a Facebook-on is! ■ Adószám: 19819057-1-41 ■ Főszerkesztők: FARAGÓ ANDRÁS és VÁGVÖLGYI GERGELY ■

Olvasószerkesztő: KERÉK ISTVÁN, TAJTI RÓBERT ■ Tipográfia: VALKÓCZI JÓZSEF ■ E-mail: kertvarosikronika@gmail.com